

Vincent Park och Oxford Street

Skilda världar och livliga arenor för politisk kamp

Plötligt ställs min bild av Vincent Park, den fina köpgallerian, på ända. Jag hör ett fruktansvärt oväsen. En vanlig vardag är här annars tyst och stilla. Först tror jag att det är ett brandlarm och människor som skriker av rädsla. Jag funderar ett ögonblick på hur jag ska ta mig därifrån. Svänger runt hörnet och stannar lättad. Oväsendet kommer från ett tjugotal människor som demonstrerar i en av affärerna. Visst ja, det är personalen på Clicks som kräver bättre lön. Det stod i tidningen i morse. Jag tar snabbt upp kameran och får ögonkontakt med en av demonstranterna. Hon nickar okey. Jag hinner inte mer än ta bilden förrän en vakt med dragen batong kliver fram och bryskt ber mig gå därifrån.

På Vincent Park är det ordning och reda, snyggt och prydligt, städlat och fint. Inte en fläck på det skinande klinkersgolvet. Doften av mat från restauranger och kaféer känns knappt.

Här kan man bland annat handla äkta mattor, safarikläder och heminredning, men också mat och musik. Vakter håller tiggare borta. De flesta som shoppar här tillhör medelklassen. De som förr valde Oxford Street.

Oxford Street är East Londons gamlacentrum och motsatsen till Vincent Park. Här myllrar det av folk. Handtextade och tryckta skyltar trängs sida vid sida utmed gatan. Här säljs allt från bildäck till kläder och mat. På trottoaren kan man köpa väskor, skor, kolor, frukt, med mera. Det luktar av köttet från köttaffären, oljan från verkstaden, av människorna runt om. En doft av friteringsolja tränger ut från restauranger och kaféer. Musik hörs från affärer och bilar. Trafiken bromsar, gasar och tutar och runt om talar folk xhosa, engelska och afrikaans.

Så hörs plötligt stark sång. Det är demonstration även här. Flera hundra människor i röda t-shirts demonstrerar för rätten till arbete. Gatan gungar av sång och dans. Jag tar upp min kamera, demonstranterna nickar glatt. Knäpper några bilder och förväntar mig att poliserna som övervakar demonstrationen ska be mig sluta, men inget händer. När jag vänder mig om mot en av dem gör han istället tummen upp.

MARI DAHL ADOLFSSON

East London

Oxford Street är East Londons gamla affärscentrum.

FOTO: SARA JANSSON

